

7. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вер. 2014 р. № 442. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-%D0%BF/ed20140910#Text>.

8. Про утворення Державної аудиторської служби України : Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовт. 2015 р. № 868. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/868-2015-%D0%BF#Text>.

9. Петричук М.В. Генезис розвитку органів державного фінансового контролю в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 7. С. 270–274.

10. Кичинська А.О. Окремі питання державного фінансового контролю в умовах воєнного стану. *Журнал східноєвропейського права*. 2023. № 113. С. 86–93.

11. Гузар Б. С., Закамарко В. В. Організація державного фінансового контролю і ефективність його здійснення в Україні в умовах воєнного стану. *Proceedings of v international scientific and practical conference*. Liverpool, United Kingdom. 2023. С. 797–804.

12. Деякі питання здійснення державного фінансового контролю в умовах воєнного стану : Постанова Кабінету Міністрів України від 07 трав. 2022 р. № 561. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/561-2022-%D0%BF#Text>

13. Про інформування : Лист Державної аудиторської служби України від від 22 чер. 2022 р. № 003000-14/4488-2022. URL: <https://radnuk.com.ua/pravova-baza/lyst-dasu-pro-informuvannia/>.

14. Деякі питання формування та виконання місцевих бюджетів у період воєнного стану : Постанова Кабінету Міністрів України від 11 бер. 2022 р. № 252. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/252-2022-%D0%BF/ed20220311#Text>

15. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2022 р. № 252 : Постанова Кабінету Міністрів України від 04 лист. 2022 р. № 1239. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1239-2022-%D0%BF#Text>.

16. Піхоцька М.Р. Стан та перспективи розвитку державного фінансового контролю в умовах воєнного стану. *Ефективна економіка*. 2024. № 9. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/4684/4723>.

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2024.4.33>

ТИМОФІВ О.С.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЯК ОДИН ІЗ РІЗНОВИДІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА СТАБІЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ: ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ

ADMINISTRATIVE AND LEGAL MECHANISM AS ONE OF THE TYPES OF STATE REGULATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND STABILITY OF THE BANKING SYSTEM: CONCEPT AND FEATURES

У статті досліджено та визначено адміністративно-правовий механізм як один із різновидів державного регулювання сталого розвитку та стабільності банківської системи. Відзначено, що адміністративно-правовий механізм як один із різновидів державного регулювання найчастіше проявляється у формі адміністративно-правового забезпечення. Запропоновано поняття «адміністративно-правове забезпечення» в контексті адміністративно-правового механізму узагальнити наступним чином: це система правових, організаційних, нормативних і процедурних заходів, що застосовуються суб'єктами публічної адміністрації для створення належних умов функціонування, розвитку та захисту суспільних відносин у різних

сферах суспільного життя. Зроблено висновок, що під адміністративно-правовим механізмом як один із різновидом державного регулювання сталого розвитку та стабільності банківської системи необхідно розуміти систему підходів, методів та інструментів, що використовуються державними органами для забезпечення належного функціонування банківської системи, дотримання законодавчих норм, попередження кризових ситуацій та стимулювання сталого розвитку. Ця система включає як правові засоби (законодавчі акти, нормативні документи, стандарти, процедури), так і організаційні заходи (нагляд, контроль, ліцензування), спрямовані на підтримку фінансової стабільності та довіри до банківського сектора. Вона також охоплює антикризові механізми, які дозволяють своєчасно реагувати на виклики та ризики, пов'язані з економічними змінами чи зовнішніми факторами. До адміністративно-правового механізму як один із різновидів державного регулювання сталого розвитку та стабільності банківської системи автором запропоновано захищувати: 1) нормативно-правове регулювання забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 2) адміністративно-правові відносини у сфері сталого розвитку та стабільності банківської системи; 3) інституційне забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 4) інструменти забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 5) принципи забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 6) процедури забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 7) контроль за утворенням та функціонуванням банківської системи.

Ключові слова: *адміністративно-правовий механізм, державне регулювання, банківська система, сталий розвиток, стабільність, адміністративно-правове забезпечення.*

The article investigates and defines the administrative-legal mechanism as one of the types of state regulation of sustainable development and stability of the banking system. It is noted that the administrative-legal mechanism as one of the types of state regulation most often manifests itself in the form of administrative-legal support. It is proposed to generalize the concept of "administrative-legal support" in the context of the administrative-legal mechanism as follows: it is a system of legal, organizational, regulatory and procedural measures used by public administration entities to create appropriate conditions for the functioning, development and protection of social relations in various spheres of public life. It is concluded that the administrative-legal mechanism as one of the types of state regulation of sustainable development and stability of the banking system should be understood as a system of approaches, methods and tools used by state bodies to ensure the proper functioning of the banking system, compliance with legislative norms, prevention of crisis situations and stimulation of sustainable development. This system includes both legal instruments (legislative acts, regulatory documents, standards, procedures) and organizational measures (supervision, control, licensing) aimed at supporting financial stability and confidence in the banking sector. It also includes anti-crisis mechanisms that allow for a timely response to challenges and risks associated with economic changes or external factors. The author proposes to include in the administrative-legal mechanism, as one of the types of state regulation of sustainable development and stability of the banking system: 1) regulatory-legal regulation of ensuring sustainable development and stability of the banking system; 2) administrative-legal relations in the field of sustainable development and stability of the banking system; 3) institutional support for sustainable development and stability of the banking system; 4) tools for ensuring sustainable development and stability of the banking system; 5) principles for ensuring sustainable development and stability of the banking system; 6) procedures for ensuring sustainable development and stability of the banking system; 7) control over the formation and functioning of the banking system.

Key words: *administrative and legal mechanism, state regulation, banking system, sustainable development, stability, administrative and legal support.*

Актуальність теми. Якщо узагальнити різні підходи до визначення поняття механізму державного регулювання то в більшості випадків під ним розуміють сукупність функцій, етапів і послідовних процедур регуляторного впливу на організаційну систему, що супроводжується досягненням певного результату цього впливу, який може бути зіставлений з індикаторами/показниками для визначення рівня досягнення управлінських (програмних) цілей функціонування системи [1, с. 8]. Для повноти дослідження необхідно на початку дати відповідь, що таке «механізм».

У юридичній літературі існує багато підходів до розуміння категорії «механізм», використання якої [2, с. 70] зводиться до трьох основних значень, а саме: 1) механізм – це пристрій, що передає або перетворює рух; 2) механізм – це внутрішня будова, система чого-небудь; 3) механізм – це сукупність станів і процесів, з яких складається певне фізичне, хімічне та інше явище [3, с. 398]. Тому в юридичній науці під механізмом традиційно розуміють спосіб функціонування, систему засобів взаємодії [4, с. 244], тобто як сукупність взаємоузгоджених частин, які повинні функціонувати і передбачати певну стадійність [5, с. 263; 6]. Наприклад, Ю. А. Ведерников та А. В. Папірна під механізмом правового регулювання розуміють як узятую в сукупності систему правових засобів, за допомогою яких здійснюється правове регулювання суспільних відносин. За допомогою цієї системи правових засобів, способів і форм, зазначають правники, нормативність права переводиться у впорядкованість суспільних відносин, задовольняються інтереси суб'єктів права, встановлюється і забезпечується правопорядок [7]. За допомогою механізму правового регулювання обґрунтовується необхідність здійснення правового регулювання в суспільстві, впорядковуються явища правової дійсності, забезпечується їх єдність, взаємозв'язок і взаємодія, відбувається процес трансформації правових приписів щодо реальної поведінки суб'єктів права [8].

На цих базових уявленнях про правовий механізм ґрунтуються й розуміння сутності правових механізмів масштабу галузі та інституту права, у тому числі механізму адміністративно-правового регулювання. Ознайомившись із науковою думкою у відповідній частині, можемо констатувати, що об'єднує дослідників механізму адміністративно-правового регулювання або тих чи інших його аспектів усвідомлення того, що у його сутності цей механізм являє собою групу правових засобів, які опосередковують собою вплив адміністративного права на відповідні суспільні відносини. Водночас, у науковій літературі немає визначеності та однозначного бачення щодо характеру зв'язків між правовими засобами механізму адміністративно-правового регулювання, щодо структури цих правових засобів, а також щодо функціонального призначення цього механізму [9, с. 127].

Тому **метою статті** є визначення сутності та особливостей адміністративно-правового механізму як різновиду державного регулювання, спрямованого на забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи. Дослідження зосереджене на уточненні поняття, аналізі ключових компонентів і принципів функціонування цього механізму, а також на визначенні його ролі в ефективному регулюванні банківської діяльності для забезпечення економічної стабільності та сталого розвитку.

Виклад основного матеріалу. Визначаючи адміністративно-правовий механізм, слід розуміти що йдеться про систему правових засобів, яких інтегровано та організовано таким чином, щоб сприяти визначеним особам послідовно реалізовувати визначені дії за допомогою заходів організаційно-правового характеру та заходів адміністративного примусу [10]. Як вірно зазначив А. Замрига, такий вплив держави на суспільні відносини здійснюється найрізноманітнішими способами та може бути прямим або непрямим, мати обмежувальний, зобов'язальний, сервісний чи допоміжний характер [11]. Автор наводить наступні засоби впливу на господарську діяльність:

- державна реєстрація суб'єктів господарювання;
- здійснення монетарного забезпечення бізнесу НБУ та значні обмеження здійснення фінансово-валютних операцій;
- ліцензування та патентування певних видів господарської діяльності, установа квот і обмежень;
- здійснення антидемпінгових розслідувань і застосування санкцій за їх порушення;
- сертифікація продукції;
- фіто-санітарний та ветеринарно-санітарний контроль;
- публічний контроль за дотриманням трудового законодавства;
- санкції за використання неоформлених працівників;
- пожежний нагляд;

- дозволи на розроблення надр;
- митне регулювання;
- регулювання тарифів і вартості проїзду в громадському транспорті;
- антикорупційне регулювання;
- протидія відмивання коштів, зароблених у незаконний спосіб;
- протидія тероризму та забезпечення відсічі російсько-терористичній агресії;
- становлення і збір транспортних адміністративних зборів;
- надання субсидій і відсотків за комерційними кредитами;
- захист порушених прав споживачів та ін. [11].

Отже, адміністративно-правові засоби впливу на банківську систему – це механізми та інструменти, які використовуються державними органами для забезпечення стабільності, надійності та ефективного функціонування банківської системи. Основні засоби впливу включають:

1) нормативно-правове регулювання, а саме прийняття законів, постанов, інструкцій і нормативно-правових актів, які визначають порядок діяльності банків, встановлення вимог до капіталу, ліквідності, звітності, та інших аспектів банківської діяльності;

2) дозвольно-реєстраційне регулювання, що включає процедури державної реєстрації банку, ліцензування банківської діяльності шляхом надання ліцензій банкам на здійснення певних фінансових операцій, контроль за дотриманням умов ліцензування та відкликання ліцензії у разі порушень;

3) нагляд і контроль, який здійснюється Національним банком України для оцінки їхньої платоспроможності, ліквідності та фінансової стабільності, він також проводить моніторинг виконання банками встановлених нормативів та стандартів;

4) забезпечення ліквідності банків шляхом встановлення обов'язкових резервів, які банки повинні тримати в Національному банку України; встановлення ключових процентних ставок, які впливають на доступність кредитів та депозитів, використання механізмів рефінансування для підтримки ліквідності банків;

5) санкції та заходи впливу за порушення законодавства, призначення тимчасових адміністрацій для управління проблемними банками;

6) забезпечення захисту вкладників у разі банкрутства банків через управління системою гарантування вкладів фізичних осіб в тому числі регулюючи діяльність Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

7) антикризове управління шляхом запровадження спеціальних заходів у разі економічних криз чи воєнного стану, таких як стабілізаційні кредити, державна підтримка або реорганізація банків;

8) інформаційна та просвітницька діяльність з метою забезпечення прозорості банківської діяльності шляхом публікації звітності та аналітичних даних, проведення роз'яснювальної роботи серед громадян і банківських клієнтів щодо їхніх прав та обов'язків;

9) забезпечення дотримання банківської таємниці шляхом встановлення чітких норм щодо обсягу інформації, що належить до банківської таємниці, визначення кола осіб і організацій, які можуть мати доступ до цієї інформації виключно за встановленою процедурою (наприклад, судовим рішенням), розробка політик конфіденційності та інструкцій для співробітників, забезпечення технічного та фізичного захисту даних (захищені сервери, шифрування інформації тощо);

Якщо вести мову про структуру адміністративно-правового механізму то виокремлюють такі елементи: система управління, що представлена відповідним суб'єктивним складом та визначеними способами їх взаємодії; сукупність правових норм, за допомогою яких забезпечується безпосереднє застосування владного впливу; безпосередньо управлінський вплив [12]. За широкого підходу до визначення формальних елементів адміністративно-правового механізму, виокремлюється множинність елементів, зокрема норми права, юридичні факти, правовідносини, тлумачення норм права, реалізація норм права, принципи, юридична відповідальність тощо [13, с. 212; 14].

Необхідно відзначити, що адміністративно-правовий механізм як один із різновидів державного регулювання найчастіше проявляється у формі адміністративно-правового забезпечення. Так, як останнє відображає механізм імперативно-нормативного упорядкування і організації діяльності суб'єктів та об'єктів управління і формування порядку функціонування [15, с. 158]. З іншого боку, адміністративно-правове забезпечення втілено в відповідному рівні регулювання, тобто воно є цілеспрямованим впливом норм адміністративного права на суспільні відносини, що реалізується за допомогою адміністративно-правових заходів прав, свобод

і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб, нормального функціонування громадянського суспільства та держави [16, с. 89; 17, с. 39]. Так, З. Д. Чуйко вважає, що термін «забезпечення» має досить широке значення, яке трактується: як створювати надійні умови для здійснення чого-небудь; гарантувати щось; захищати, охороняти кого- або що-небудь від небезпеки [18, с. 85]. Тобто, забезпечення у широкому розумінні означає: «створення умов, охорона, захист чого-небудь від небезпеки та посягань» [19, с. 32].

Фахівці з адміністративного права досліджуючи адміністративно-правове забезпечення різних сфер суспільного життя, надають наступне визначення:

– адміністративно-правове забезпечення господарської діяльності в Україні є обов'язком держави зі створення належних умов та порядку ведення господарської діяльності на території України, що реалізується публічною адміністрацією з притаманним їй колом правоможності та відповідних повноважень, що об'єктивується системою позитивних і негативних різнобічних різнохарактерних заходів гарантування охорони, захисту та відновлення інтересів суб'єктів господарювання й публічного інтересу українського народу загалом [11];

– адміністративно-правове забезпечення проходження служби у складі миротворчих підрозділів – це складне, багатопланове, комплексне поняття, головним змістом якого є діяльність держави щодо створення належних правових умов відбору персоналу, підготовки кадрів, направлення до миротворчих місій та гарантування правового захисту через установлення відповідного нормативно-правового забезпечення проходження служби [20];

– адміністративно-правове забезпечення вищої юридичної освіти в Україні – це система засад, інструментів і процедур, які здійснюються суб'єктами публічної адміністрації на основі норм адміністративного права з метою надання студентам галузі знань «Право» якісних знань й інших можливостей відповідно до європейських стандартів, створення належних умов для творчої праці науково-педагогічних працівників [21];

– адміністративно-правовий механізм формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї в Україні – це юридична конструкція, котрою окреслюється заснована на нормах чинного законодавства взаємоузгоджена система нормативно-правових, інституційних, правозастосовних й організаційних форм і засобів, які сукупно, цілісно та послідовно впливають на суб'єктів, відносини та процеси в сфері обігу зброї, виконуючи таким чином завдання формування та реалізації державної політики у відповідній сфері [22];

– адміністративно-правового забезпечення захисту прав споживачів фінансових послуг розглядається як вплив держави на суспільні відносини з метою впорядкування, захисту та охорони відносин між органами державної влади, споживачами фінансових послуг та фінансовими установами, що здійснюється за допомогою норм права та через спеціальний механізм правового регулювання [19. С. 32].

Отже, усі вище наведені варіації поняття «адміністративно-правове забезпечення» в контексті адміністративно-правового механізму можна узагальнити наступним чином: це система правових, організаційних, нормативних і процедурних заходів, що застосовуються суб'єктами публічної адміністрації для створення належних умов функціонування, розвитку та захисту суспільних відносин у різних сферах суспільного життя.

Ю. Коваленко, вважає, що в загальному контексті адміністративно-правовий механізм постає в якості «певної системи адміністративно-правових засобів і факторів, що: виконують низку функцій держави, які покладаються на неї адміністративним законодавством держави (чи конкретизуються нормативно-правовими актами цієї галузі права); передбачені нормами адміністративного законодавства (також і суміжних галузей права) та, відповідно, підпорядковані загальній меті, завданням та загальноправовим і галузевим принципам цієї галузі права» [23, с. 42]. Тобто на відмінну від Т. Шумейко, Ю. Коваленко не деталізує, що він розуміє під «певною системою адміністративно-правових засобів та факторів». Натомість Т. Шумейко визначає, що система повинна бути взаємоузгодженою та складатися із «нормативно-правових, інституційних, правозастосовних й організаційних форм і засобів» [22; 24].

В літературі часто можна зустріти поряд з терміном «адміністративно-правовий механізм», «механізм адміністративно-правового регулювання» щодо яких серед науковців досі немає однозначної думки. Нам імпонує висновок до якого прийшов В. Юрко після проведення порівняльного аналізу зазначених термінів. Так, на його думку, адміністративно-правовий механізм є ширшим поняттям, що охоплює всі аспекти приведення в дію норм адміністративного законодавства, тоді як механізм адміністративно-правового регулювання зосереджений на врегулюванні певного кола взаємозв'язків [24].

Висновки. Таким чином, під адміністративно-правовим механізмом як один із різновидом державного регулювання сталого розвитку та стабільності банківської системи необхідно розуміти систему підходів, методів та інструментів, що використовуються державними органами для забезпечення належного функціонування банківської системи, дотримання законодавчих норм, попередження кризових ситуацій та стимулювання сталого розвитку. Ця система включає як правові засоби (законодавчі акти, нормативні документи, стандарти, процедури), так і організаційні заходи (нагляд, контроль, ліцензування), спрямовані на підтримку фінансової стабільності та довіри до банківського сектора. Вона також охоплює антикризові механізми, які дозволяють своєчасно реагувати на виклики та ризики, пов'язані з економічними змінами чи зовнішніми факторами.

Отже, для досягнення мети цього дослідження, до адміністративно-правового механізму як один із різновидів державного регулювання сталого розвитку та стабільності банківської системи слід зараховувати: 1) нормативно-правове регулювання забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 2) адміністративно-правові відносини у сфері сталого розвитку та стабільності банківської системи; 3) інституційне забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 4) інструменти забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 5) принципи забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 6) процедури забезпечення сталого розвитку та стабільності банківської системи; 7) контроль за утворенням та функціонуванням банківської системи.

Список використаних джерел:

1. Приходько В. В. Механізм державного регулювання та управління економічною безпекою. *Інвестиції: практика та досвід*. 2013. № 15. С. 6–8. http://www.investplan.com.ua/pdf/15_2013/3.pdf
2. Резнік О. Сутність та структура адміністративно-правового механізму забезпечення фінансово-економічної безпеки України. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*, 2018. № 2-2(30). С. 69–72.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) уклад. і голов. ред. Бусел В. Т. Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
4. Олькіна О. Поняття та механізм реалізації права особи на захист та правову допомогу. *Актуальні проблеми держави і права*, 2017. Вип. 67. С. 242–248.
5. Осіпов Ю. Сутність механізму реалізації права на звернення до адміністративного суду. *Наукові записки. Серія: Право*, 2020. Вип. 8. *Спецвипуск*. С. 262–266.
6. Шарук О. Г. Механізм адміністративно-правового захисту об'єктів критичної інфраструктури фінансового сектору України : дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07. Київ, 2024.
7. Ведерніков Ю.А., Папірна А.В. Теорія держави і права : навч. посібник. Київ : Знання, 2008. 333 с.
8. Зайчук О.В., Оніщенко Н.М. Теорія держави і права. Академічний курс. Юрінком Інтер, 2006. URL: http://www.ebk.net.ua/Book/law/zaychuk_tdp/part3/1203.htm
9. Кантор Н.Ю. Механізм адміністративно-правового регулювання та його складові елементи. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*, 2024. Серія ПРАВО. Випуск 84: частина 3. С. 125-129.
10. Алфьоров С.М. Адміністративно-правовий механізм протидії корупції в органах внутрішніх справ : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. 38 с.
11. Замрига А. В. Адміністративно-правове забезпечення господарської діяльності в Україні. *Теорія і практика*. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 394 с.
12. Тиндик Н.П. Адміністративно-правовий механізм регулювання міграції в Україні : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2009. 40 с.
13. Адміністративне право України. Т.1. Загальне адміністративне право / за ред. проф. В.В. Галунька. Херсон : Грінь Д.С., 2015. 272 с.
14. Мех Ю. В. Адміністративно-правовий механізм державно-приватного партнерства в секторі безпеки України : жисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07. Кропивницький, 2024.
15. Адміністративне право України. За ред. Ю.П. Битяка. К. : Юрінком Інтер, 2005. 544 с.
16. Адміністративне право України в сучасних умовах (виклики початку ХХІ століття) : монографія / за заг. ред. В.В. Галунька. Херсон : Херсонська міська друкарня, 2010. 376 с.

17. Тацішин І.Б. Адміністративно-правове забезпечення інформаційних відносин в галузі реклами : дис. ... на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.07. Львів, 2009.
18. Чуйко З.Д. Конституційно-правовий механізм забезпечення національної безпеки України. *Бюлетень Міністерства юстиції України*, 2006. № 8. С. 81–89.
19. Крегул Ю. І., О. Ю. Радченко Захист прав споживачів фінансових послуг : монографія. Київ, 2018. 264 с.
20. Барсуков К. В. Адміністративно-правове забезпечення проходження служби працівниками органів внутрішніх справ у складі міжнародних миротворчих підрозділів : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. К., 2010. 20 с.
21. Яра О. Поняття адміністративно-правового забезпечення вищої юридичної освіти в Україні. *Науковий вісник публічного та приватного права*, 2019. № 1. С. 25–32.
22. Шумейко Т. А. Поняття та ознаки адміністративно-правового механізму формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї в Україні. *Юридична наука*, 2020. № 8(110). С. 169–176.
23. Коваленко Ю. О. Адміністративно-правовий механізм інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2018. 239 с.
24. Юрко В. В. Адміністративно-правовий механізм планування містобудування : дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07. Київ, 2024.